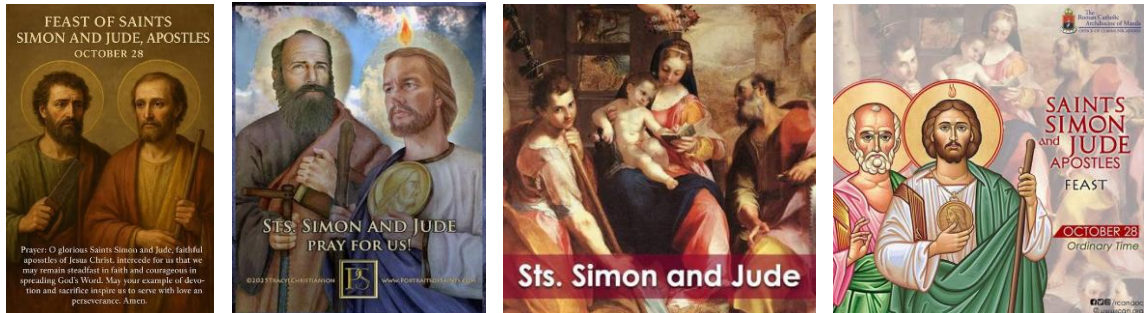

บทเทศน์และข้อคิด วันพุธที่ 28 ตุลาคม 2026

ฉลอง นักบุญซีโมนและนักบุญยูดาส อัครสาวก

บทอ่านจาก เอเฟซัส 2:19-22 และ ลูกา 6:12-16

พระวาจาวันนี้มีสาระสำคัญคือ “รากฐานของพระศาสนจักร” และพระเยซูเจ้าผู้ทรงเลือกคนธรรมดา 12 คนให้เป็นอัครสาวก

1. สาระสำคัญของพระวาจา

“ท่านไม่ใช่คนแปลกหน้าอีกต่อไป” นักบุญเปาโลบอกชาวเอเฟซัสว่า “ท่านไม่ใช่คนต่างด้าวหรือผู้มาอาศัยอีกต่อไป แต่เป็นพลเมืองเดียวกับบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ และเป็นสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้า” ท่านเน้นอีกว่า พระศาสนจักรนั้น “สร้างขึ้นบนรากฐานของบรรดาอัครสาวกและประกาศก โดยมีพระเยซูคริสตเจ้าทรงเป็นศิลาหัวมุม” วันนี้เราฉลองนักบุญที่เราแทบไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับชีวิตของท่านทั้งสอง พระศาสนจักรกลับเลือกบทอ่านเรื่อง “รากฐาน” เหมือนพระเจ้ากำลังบอกเราว่า: “คนที่สำคัญที่สุดในพระศาสนจักร ไม่จำเป็นต้องเป็นคนที่มีความเสี่ยงที่สุด”

“พระเจ้าทรงจำชื่อของคนที่ชาวโลกไม่เคยจดจำ”

ถ้าเราลองจัดประกวดว่า “บรรดาอัครสาวก 12 คน ใครมีความเสี่ยงที่สุด?” แน่นอนหลายคนคิดว่าเปโตรคงมาอันดับต้น ๆ เปาโลแม้ไม่ใช่หนึ่งในสิบสองก็มีความเสี่ยงมาก ยอห์นก็มีความเสี่ยง มัทธีวก็เป็นผู้เขียนพระวรสาร โทมัสก็มีความเสี่ยงเรื่อง “ขี้สงสัยไม่ยอมเชื่ออะไรง่าย ๆ จนกว่าจะได้เห็น” แต่ถ้าเป็น ซีโมนและยูดาส วันนี้ล่ะ... บางคนอาจต้องถามว่า “อ้อ...สองคนนี้เป็นใครนะ?” และนี่แหละคือความน่าทึ่งของพระเจ้า! พระคัมภีร์แทบไม่ได้เล่าเรื่องของซีโมนและยูดาสเลย ซีโมนถูกเรียกว่า “ผู้ใจร้อนรน” หรือ “Zealot - กลุ่มหัวรุนแรง” ส่วนยูดาสถูกเรียกว่า “Thaddeus/ธัดเดอซ” เพื่อแยก

ออกจากยูดาส อิสคาริโอท ผู้ทรยศพระเยซูเจ้า ซีโมนปรากฏชื่อในรายชื่ออัครสาวก ยูดาปรากฏชื่อในรายชื่ออัครสาวก แล้วชีวิตของพวกเขาทั้งก็เหมือนหายไปจากหน้าประวัติศาสตร์ แต่พระเจ้าบอกพวกเราว่า “คนที่โลกอาจจำไม่ได้ พระเจ้าไม่เคยลืม”

อยากเล่าให้ฟัง

ถ้ามีการถ่ายรูปหมู่ของอัครสาวกทั้ง 12 คน หากเป็นสมัยนี้ หลังจากถ่ายเสร็จ ทุกคนอาจถามว่า “ใครอยู่ตรงกลาง?” “ใครดูดีสมารถที่สุด?” “ใครเท่หรือหล่อสุด?” “ใครมีคนติดตามมากที่สุด?” “ใครมีชื่อเสียงที่สุด?” แต่พระเยซูเจ้าไม่ได้ถามคำถามเหล่านั้นเลย พระองค์ไม่ได้เลือกอัครสาวกเพราะว่า “คนนี้ดัง” หรือ “คนนี้มีผู้ติดตามเยอะ” พระวรสารวันนี้บอกว่า ก่อนเลือกอัครสาวก พระเยซูเจ้าเสด็จขึ้นภูเขาและทรงอธิษฐานตลอดทั้งคืน แล้วรุ่งเช้าจึงทรงเลือกสิบสองคน นั้นหมายความว่า อัครสาวกไม่ได้เกิดจากการประชาสัมพันธ์ หากคะแนนเสียงให้ตัวเอง แต่เกิดจากการอธิษฐานภาวนา พระเยซูเจ้าไม่ได้เลือกคนที่ดีที่สุดในสายตาของโลก แต่ทรงเลือกคนที่พระองค์ทรงเห็นว่า สามารถเป็นรากฐานของพระศาสนจักรได้

อยากเล่าเรื่องที่น่าสนใจเกี่ยวกับ “ซีโมน”

คำว่า **Zealot** — ผู้ใจร้อนรน ไม่จำเป็นต้องหมายความว่า ซีโมนเป็นสมาชิกของพรรคการเมือง “Zealots” ที่ต่อต้านโรมันโดยตรง นักวิชาการและธรรมประเพณีโบราณยังมีการอภิปรายเรื่องนี้อยู่ คำนี้สามารถหมายถึงคนที่มีความกระตือรือร้นหรือมีความร่าเริงต่อธรรมบัญญัติและความเชื่อด้วย แต่ลองคิดดูว่า ถ้าซีโมนเคยมีความร่าเริงทางการเมืองหรือหัวรุนแรงทางศาสนา และในกลุ่มเดียวกันมีมัทธีว ซึ่งเคยเป็นคนเก็บภาษีให้โรมัน คนหนึ่งอาจเกลียดโรมัน อีกคนหนึ่งเคยทำงานเกี่ยวข้องกับระบบโรมัน แต่พระเยซูเจ้านำพาคนสองประเภทนี้มาอยู่ในกลุ่มเดียวกัน! นี่เป็นเรื่องมหัศจรรย์ของพระศาสนจักร **พระเยซูเจ้าไม่ได้สร้างพระศาสนจักรจากคนที่เหมือนกัน แต่สร้างพระศาสนจักรจากคนที่แตกต่างกัน แล้วทำให้เขาเป็นหนึ่งเดียวกันในพระองค์**

วันนี้โลกมีการแบ่งฝ่ายมากเหลือเกิน ฝ่ายนี้กับฝ่ายนั้น ความคิดนี้กับความคิดนั้น รุน่เก่ากับรุ่นใหม่ อนุรักษ์นิยมกับก้าวหน้า คนที่คิดเหมือนเรา กับคนที่คิดไม่เหมือนเรา บางครั้งแม้แต่ในพระศาสนจักรเอง เราก็อาจเผลอถามว่า “ทำไมเขาคิดไม่เหมือน

เรา?” แต่พระเยซูเจ้าถามอีกคำถามหนึ่งว่า “เราจะอยู่ด้วยกันในพระองค์ได้หรือไม่?” ซีโมนกับมัทธิวคือบทเรียนสำคัญมาก ความเป็นหนึ่งเดียวไม่ได้หมายความว่าเราต้องคิดเหมือนกันทุกเรื่อง แต่หมายความว่าเรายอมให้พระเยซูเจ้าเป็นศูนย์กลางเดียวกัน

ส่วนนักบุญยูดาใคร?

นักบุญยูดา (Saint Jude) มีชื่ออีกชื่อหนึ่งว่า “**Thaddeus - ถัดเดอุส**” มีเรื่องน่าประหลาดใจอย่างหนึ่ง ในพระวรสารนักบุญยอห์น ยูดาเป็นอัครสาวกที่กล้าถามพระเยซูเจ้าว่า “พระเจ้าข้า พระองค์จะทรงสำแดงพระองค์แก่พวกเรา แต่ไม่ทรงสำแดงแก่ชาวโลกได้อย่างไร?” นี่เป็นคำถามที่ลึกมาก พุดง่าย ๆ คือ **“พระอาจารย์ครับ ถ้าพระองค์คือพระผู้ไถ่ ทำไมพระองค์ไม่แสดงพระองค์ให้คนทั้งโลกเห็นไปเลย จะได้ไม่มีใครสงสัย?”** ฟังดูเหมือนเป็นคำถามของคนสมัยนี้! “พระเจ้าครับ ถ้าพระองค์มีจริง ทำไมไม่ทำให้เห็นชัด ๆ?” “ทำไมพระองค์ไม่ทำอัศจรรย์ใหญ่ ๆ ให้ทุกคนเชื่อ?” แต่พระเยซูเจ้าทรงเลือกวิธีอื่น พระองค์ไม่ได้เปลี่ยนชาวโลกด้วยการบังคับให้คนเชื่อ พระองค์เปลี่ยนพวกเขาด้วยความรัก, การรับใช้, ไม่งางเขน, และชีวิตของบรรดาศิษย์ นี่คือเหตุผลที่นักบุญยูดากลายเป็นที่รู้จักอย่างมากในฐานะ **องค์อุปถัมภ์ของเรื่องยากหรือสิ่งที่ดูเหมือนเป็นไปไม่ได้**

และน่าสนใจอีกประการ ซึ่งมีคำอธิบายตามตำนานอย่างหนึ่งว่า ยูดาหรือ Jude ถูกเรียกให้ต่างจากยูดาส อิสคาริโอท เพราะผู้คนอาจสับสนชื่อ และต่อมาความเลื่อมใสในท่านกลับเติบโตอย่างมากในบรรดาผู้ที่อยู่ในสถานการณ์สิ้นหวัง คนที่ถูกบดบังด้วยชื่อของคนทรยศ กลับกลายเป็นนักบุญที่ผู้คนหันไปหาเมื่อชีวิตดูเหมือนไม่มีทางออก นี่เป็นข่าวดี! เพราะบางครั้งในชีวิตของเรา เราย่อยก็อาจรู้สึกว่ “ฉันไม่มีความสำคัญ” “ฉันทำอะไรไม่สำเร็จ” “ชีวิตของฉันมีแต่ความผิดพลาด” “ครอบครัวนี้แก้ไขไม่ได้อีกแล้ว” “ปัญหานี้ไม่มีทางออกแล้ว” นักบุญยูดาบอกเราว่า **“อย่าเรียกสิ่งที่ยากว่าเป็นสิ่งที่ เป็นไปไม่ได้ ก่อนที่พระเจ้าจะทรงทำงานของพระองค์เสร็จ”**

เกร็ดความรู้ที่น่าสนใจ: ข่าวดีเดินทางไกลกว่าที่เราคิด

ตามตำนานโบราณหลายสายเชื่อว่า ยูดาเดินทางประกาศพระวรสารไปยังดินแดนเมโสโปเตเมีย ซีเรีย และเปอร์เซีย ส่วนซีโมนก็มีธรรมเนียมประเพณีเกี่ยวกับการประกาศพระวร

สารในหลายพื้นที่ และมีเรื่องเล่าว่าทั้งสองเดินทางไปประกาศพระวรสารด้วยกันในเปอร์เซียและเสียชีวิตเป็นมรณสักขีที่นั่น แม้รายละเอียดเหล่านี้ไม่สามารถยืนยันทางประวัติศาสตร์ได้ทั้งหมด โดยเฉพาะในดินแดนอาร์เมเนียและแถบอิหร่านในปัจจุบัน ยังมีสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ผูกโยงกับธรรมเนียมเรื่องการประกาศพระวรสารของนักบุญยูดา เช่น **Kara Kelisa** หรือ “วิหารดำ” ซึ่งเป็นศาสนสถานคริสต์โบราณที่ยังมีผู้จาริกแสวงบุญเดินทางไป

ชายสองคนที่แทบไม่มีเรื่องเล่าในพระวรสาร เดินออกจากดินแดนเล็ก ๆ ในตะวันออกกลาง แล้วข่าวดีของพระเยซูเจ้าเดินทางไปไกลถึงเปอร์เซีย อาร์เมเนีย เมโสโปเตเมีย และโลกตะวันออก นี่คือพลังของอัครสาวก! ไม่ใช่พลังของชื่อเสียง แต่เป็นพลังของ ความเชื่อที่ยอมออกเดินทาง

ข้อคิดสำหรับพระศาสนจักรในวันนี้

นักบุญเปาโลบอกว่า “ท่านทั้งหลายถูกสร้างขึ้นบนรากฐานของบรรดาอัครสาวก โดยมีพระเยซูคริสต์ทรงเป็นศิลาหัวมุม” เปาโลไม่ได้บอกว่า “พระศาสนจักรสร้างอยู่บนชื่อเสียงของอัครสาวก” แต่สร้างอยู่บน “รากฐาน” รากฐานไม่มีใครมองเห็น! เวลาเราสร้างบ้าน คนมองเห็นหลังคา เห็นประตู เห็นหน้าต่าง เห็นสีสวย ๆ แต่ไม่มีใครเดินเข้าบ้านแล้วพูดว่า “โอ้โฮ! ฐานรากสวยจัง!” แต่ถ้าไม่มีฐานราก บ้านที่สวยงามที่สุดก็พังได้ พระศาสนจักรก็เช่นกัน คนบางคนทำงานอยู่หน้าวัด ทุกคนเห็น, บางคนร้องเพลง ทุกคนได้ยิน, บางคนเทศน์ ทุกคนฟัง, บางคนบิณฑบาต ทุกคนรู้, แต่ยังมีอีกมากมายที่ไม่มีใครเห็น เช่น คนที่สวดภาวนาเงียบ ๆ, คนที่ทำความสะอาดวัด, คนที่ดูแลผู้สูงอายุ, คนที่นำลูกมาวัดทุกอาทิตย์, คนที่ให้อภัยกัน, คนที่ช่วยงานโดยไม่มีชื่อ, คนที่อยู่เบื้องหลัง พวกเขาอาจไม่มีชื่ออยู่บนป้าย แต่ชื่อของพวกเขาอยู่ในหัวใจของพระเจ้า

ข้อคิดเล็กน้อยปิดท้าย

ถ้าหลังจากเราตายไปแล้ว ไม่มีใครพูดถึงชื่อเรามาก่อน ไม่มีใครจำได้ว่าเราเคยมีตำแหน่งอะไร เคยมีรถอะไร เคยมีบ้านใหญ่แค่ไหน เคยมีผู้ติดตามกี่คน แต่วันหนึ่งเราไปยืนต่อหน้าพระเจ้า พระองค์ตรัสว่า “เราไม่เคยลืมชื่อของเจ้า เพราะเจ้าคือหนึ่งในก้อนหินที่เรานำมาใช้สร้างพระศาสนจักรของเรา” เพียงแค่นี้ก็คุ้มค่ากับชีวิตแล้ว

ซีโมนไม่ใช่ัครสาวกที่โด่งดังที่สุด ยูดาก็ไม่ใช่ัครสาวกที่มีเรื่องเล่ามากที่สุด แต่พระเยซูเจ้าทรงเลือกทั้งสองคน และวันนี้ พระศาสนจักรยังจำชื่อของเขาได้ เพราะความศักดิ์สิทธิ์ไม่ได้วัดกันด้วยว่า “โลกจำชื่อเราได้กี่คน” แต่ถามว่า “พระเจ้าทรงพบว่าเราชื่อสัตย์ต่อพระองค์หรือไม่?” ดังนั้น ถ้าวันนี้ใครกำลังรู้สึกว่ “ฉันไม่มีความสำคัญ” จงมองไปที่นักบุญซีโมนและนักบุญยูดา, ถ้าใครกำลังรู้สึกว่ “ปัญหาของฉันไม่มีทางออก” จงวิงวอนนักบุญยูดา, ถ้าใครกำลังมีความโกรธ ความแตกแยก หรือความขัดแย้งกับคนอื่น จงมองไปที่ซีโมนผู้กระตือรือร้น และเรียนรู้ที่จะเปลี่ยน ความร้อนแรงให้กลายเป็นความรักเพื่อพระเยซูเจ้าและถ้าใครกำลังรับใช้พระศาสนจักรอย่างเจียม ะ โดยไม่มีใครเห็น จงอย่าท้อแท้ เพราะพระเจ้าทรงเห็น พระเจ้าทรงจำ และพระเจ้าทรงสร้างพระวิหารของพระองค์จากคนธรรมดาอย่างเรา โดยมีพระเยซูเจ้าเป็น ศีลาหัวมุม

นักบุญซีโมนและนักบุญยูดา โปรดช่วยให้เราไม่ต้องการเป็นคนดัง แต่ขอให้เราเป็นคนชื่อสัตย์ ไม่ต้องการให้โลกจดจำชื่อของเรา แต่ขอให้พระเจ้าทรงจำชื่อของเรา และโปรดช่วยพระศาสนจักรให้แม้จะแตกต่างกันมากมาย แต่ยังคงเป็นหนึ่งเดียวกันในพระเยซูเจ้า!

“ในโลกนี้ เราอาจเป็นเพียงชื่อเล็ก ๆ ในรายชื่อของใครบางคน แต่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า เราอาจเป็น ‘ก้อนหิน’ ที่พระองค์ทรงใช้สร้างพระศาสนจักรทั้งหลาย”

วิษณุ ธัญญอนันต์ เจ้าอาวาสวัดเซนต์จอร์จหน ลาดพร้าว กรุงเทพฯ

อยากจะเล่าตำนานเกี่ยวกับเหรียญใหญ่บนหน้าอกนักบุญยูดา

ตำนานกษัตริย์อับการ์ (Abgar) แห่งเมืองเอเดสซา (Edessa) และนี่เองเป็นที่มาของ “เหรียญกลมใหญ่ที่มีพระพักตร์พระเยซูเจ้า” ที่เราเห็นแขวนอยู่บนหน้าอกของรูปนักบุญยูดาแทบทุกรูป

สิ่งนั้นเดิมทีไม่ใช่เหรียญเลย! เป็นผ้าหรือภาพพระพักตร์พระเยซูเจ้า เรียกว่า **Mandy lion / Image of Edessa** ซึ่งต่อมาศิลปินกรรมตะวันตกทำให้ดูคล้าย “เหรียญกลม” แขวนอยู่บนอกนักบุญยูดา

เรื่องราวเป็นมาดังนี้: กษัตริย์ อับการ์แห่งเอเดสซา ซึ่งอยู่บริเวณเมือง Sanhurf ใน ตุรกีปัจจุบัน ทรงประชวรอย่างหนัก เมื่อได้ยินข่าวว่าพระเยซูเจ้าทรงรักษาคนเจ็บป่วยได้ พระองค์จึงส่งจดหมายไปทูลขอให้พระเยซูเจ้าเสด็จมารักษา และถึงกับเสนอว่าจะให้ พระองค์มาประทับอยู่ที่เมืองของตนเพื่อความปลอดภัยด้วย

ตามตำนานบางฉบับเล่าว่า พระเยซูเจ้าไม่ได้เสด็จไปด้วยพระองค์เอง แต่ทรงสัญญาว่า หลังจากพระองค์เสด็จขึ้นสวรรค์แล้ว จะส่งอัครสาวกคนหนึ่งไปหาอับการ์ และก่อน ส่งไป พระเยซูเจ้านำผ้ามาซับพระพักตร์ของพระองค์ “พระพักตร์ของพระองค์ ปรากฏบนผ้านั้น” ผืนผ้านี้เรียกว่า **Mandyion** แห่งเอเดสซา หรือ “ภาพที่ไม่ได้ สร้างด้วยมือมนุษย์” (*acheiropoietos*) ต่อมา นักบุญยูดา/**Thaddeus** ตามธรรมเนียม ประเพณี ได้เดินทางไปหาอับการ์ เมื่อกษัตริย์เห็นภาพพระเยซูเจ้าและได้รับการ อธิษฐานวิงวอนจากยูดา พระองค์ก็ได้รับการรักษา และตามตำนานยังทรงรับความเชื่อ ของคริสตชนด้วย

แล้ว “เหรียญใหญ่บนคอ” มาจากไหน?

ขอให้เข้าใจว่านี่ไม่ใช่เหรียญ! ในภาพเก่า ๆ นักบุญยูดามักถือ ผืนผ้าที่มีพระพักตร์ ของพระเยซูเจ้า อยู่ในมือหรือแนบไว้กับอก ต่อมาเมื่อศิลปินวาดผ้าให้สั้นลงและทำเป็น รูปวงกลม ภาพนั้นจึงค่อย ๆ ดูเหมือน **medallion** หรือเหรียญกลมขนาดใหญ่ ที่ ห้อยอยู่บนอกของนักบุญยูดา “นี่ไม่ใช่เหรียญเงิน และไม่ใช่เครื่องรางของขลัง แต่ คือพระพักตร์ของพระเยซูเจ้า”

มีสถานที่และรูปนักบุญยูดาบางแห่งที่ผู้คนเข้าใจผิดว่า ท่านถือ เหรียญหรือเงิน และ บางครั้งถึงกับตีความเป็นเครื่องรางนำโชค แต่ความหมายตรงกันข้าม ธรรมเนียม ของนักบุญยูดาต้องการบอกว่า สิ่งที่ยูดานำไปให้กษัตริย์อับการ์ไม่ใช่เงิน แต่คือพระ เยซูเจ้า มีบทความของ “Shrine of St. Jude” อธิบายไว้ตรง ๆ ว่า สิ่งที่คุณเหมือน เหรียญนั้นแท้จริงหมายถึง **Mandyion** และสื่อว่า ยูดาไม่ได้นำ “ความมั่งคั่งที่เป็น เงินทอง” ไปให้ แต่ทรงนำ “ทรัพย์สมบัติแท้จริง คือพระเยซูเจ้า” ไปให้ผู้ที่กำลัง แสวงหาความช่วยเหลือ

นี่คือความลับของนักบุญยูดาส

คนที่กำลังสิ้นหวังมาหาท่าน เพราะคิดว่า ‘ไม่มีทางออกแล้ว’ แต่นักบุญยูดาสไม่ได้ตอบว่า ‘เดี๋ยวฉันจะหาเงินให้’ หรือ ‘เดี๋ยวฉันจะจัดการปัญหาให้’ ท่านชี้ไปที่พระพักตร์ของพระเยซูเจ้า แล้วบอกว่า ‘จงมองพระองค์’ เพราะบางครั้งสิ่งที่เราต้องการไม่ใช่ปาฏิหาริย์ที่เปลี่ยนสถานการณ์ทันที แต่คือ พระเยซูเจ้าผู้ประทับอยู่กับเราในสถานการณ์นั้น”

“นักบุญยูดาสไม่ได้ห้อยเหรียญทองไว้บนหน้าอก แต่ห้อยพระพักตร์ของพระเยซูเจ้าไว้บนหัวใจ เพื่อเตือนเราว่า ในเวลาที่ชีวิตไม่มีอะไรเหลือ สิ่งที่เรายังมีได้เสมอคือพระเยซูเจ้า”

ข้อคิดวันนี้จากบทอ่าน เอเฟซัส **2:19-22** เพราะสุดท้ายพระศาสนจักรไม่ได้สร้างอยู่บนเงินทอง ชื่อเสียง หรือบุคคล แต่ **“มีพระเยซูเจ้าทรงเป็นศิลาหัวมุม”** — และท่านนักบุญยูดาสก็เป็นเหมือนผู้ถือ **“พระพักตร์ของพระเยซูเจ้า”** ไปให้โลกเห็น